

KULTAJÁNLO

Okinawa Mi Amor – Szerelmem Okinawa

Dr. Korsós Zoltán fotókiállítása a Természettudományi Múzeumban

*Magyar Természettudományi Múzeum •
2018. augusztus 24 – november 4.*

□ A Riukiu-szigetvilág a 120 milliós Japán legdélibb, 47-ik tartományát, Okinawát alkotja. A mintegy 140 kisebb-nagyobb szigetből álló terület gyöngyfüzérszerűen köti össze Kyushu nagy szigetét Tajvannal. Négyszázötven éven át különálló királyság volt, lakosai inkább a csendes-óceáni népekre hasonlítanak, más a zene, a tánc, a természethez való viszony, s az emberek jókedvűek, derűsek, lazák, kicsit lusták; ahogy „Főjapánban” mondják: „ott még a buszok is késnek...” Dr. Korsós Zoltán, a múzeum zoológusa az okinawai Riukiu Egyetem meghívására 2009–2012 között három évet töltött a csodálatos szubtrópusi szigetvilágban, 53 szigeten járt a 60 lakottból, ahol a talajlakó ízeltlábúak biológiáját tanulmányozta. A történelemre, a helyi viszonyokra, az emberi kapcsolatokra nyitott szemmel és folytonos kíváncsiságtól hajtva járta a szigeteket. Egvedülálló élményeit tárja Okinawa Mi Amor – Szerelmem Okinawa című tavaly megjelent könyvében az olvasó elé, összesen 116 blogbejegyzéshez hasonló fejezet formájában, és ismerteti meg a „karosszékekben ülő turistát” vagy akár a valódi látogatásra vállalkozó utazót a helyi

Fotó: Dr. Korsós Zoltán

emberekkel, az elszigetelt, különleges kultúrákkal és az egzotikus, ritka élővilággal. A könyvben szereplő fotókból készült kiállítás augusztus 24. és november 4. között látható a Magyar Természettudományi Múzeum Kupolacsarnokában.

Mesetábor

Mesés ételek, mesés tábora, terüj asztalkám! 7–10 éveseknek

Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum • 2018. augusztus 27–31.

□ Hogyan készülhet a hamuban sült pogácsa? Meglátogatni a százarcú boszorkányt a négyyszögletű kerek erdő mélyén? Kiállni az öreg király próbáit, vagy kiszabadítani a királynőt a sárkány karmai közül? Napközis táborunkban sokat mesélünk, sütünk, főzünk. A mesebeli ételek mellett mesés hősookról is beszélgetünk, és utánajárunk milyen is egy igazi hős, majd kiderítjük, hogy a tábor kis résztvevői is azok-e!

További információ:
www.mkvm.hu

Elment Kema

A Nagy Budapest Törzsasztal egyik kedves tagja, nagyszerű ember távozott közülünk. Kérésünkre volt kollégája, dr. Farbak Péter írta ezt a búcsúztatót.

Elhunyt dr. Kemény Mária (1949–2018) közgazdász, művészettörténész, Budapest építészetének tudós ismerője, várostörténeti ismereteinek lelkes terjesztője, civil szervezetek aktív tagja, segítője. Mária – vagy ahogy ő szerette, ha hívják, Kema – élete egyként magába foglalta a végtelenül tragikus és az örömteli, szép mozzanatokat. Olyan családban született, amelyet súlyosan megtizedelt a holokauszt. Édesanyja, édesapja és rokonságuk történetét meg is írta a 2015-ben megjelent A holokauszt és a családom című, sok visszaemlékezésből, megrázó vallomásokból álló kötetben. Közgazdasági végzettsége folytán könyvelt is, sőt az 1989-ben alapított irodalmi és társadalmi havilap, a 2000 folyóirat gazdasági vezetését is elvállalta. Részt vett olyan filantróp civil szervezetek munkájában, mint az 1979-ben létrejött, *Solt Ottília* vezette Szegényeket Támogató Alap (SZETA) majd az 1990-ben alakult Menhely Alapítvány.

A második diploma és az igazi szerelem a művészettörténet volt, az ELTE BTK művészettörténet szakát végezte, ahol nagy hatással volt rá *Zádor Anna* professzor, s a *Németh Lajos* tanszékvezető révén évfolyamtársaival ő is bekapcsolódott a funerális művészetet kutató programba. Kema a Gerenday-sírkögyár történetét írta meg.

Az Építészeti Múzeum után az 1980-as évek közepén került a FIMUV Műemléki osztálya *Komárik Dénes* vezette tudományos csoportjába, ahol budapesti műemléképületek építéstörténetének kutatásával foglalkoztak. Itt szép feladatokat kapott: a Magyar Tudományos Akadémia székháza és a Szent István Bazilika tudományos dokumentációt készíttette el. Mindkét épülettel később még mélyebben foglalkozott, ennek köszönhetően később megjelent tartalmas, szép könyvei. 1990-ben a csoport Hild-Ybl Alapítvány néven önállósodott, első nagy vállalkozásuk az 1991-es *Ybl Miklós* életműkiállítás volt a BTM Vármúzeumában. Kema a katalógus tanulmányainak szerkesztését végezte, s öneki köszönhető a Bazilika háborúban megsérült makettjének restaurálása is.

Mindig érdekelte ismereteinek továbbadása, ez nyilvánult meg sok, élményszerű tudományos és ismeretterjesztő előadásában, városi sétájában. A művészettörténet tanszéken több évig volt megbecsült külső előadó. 2009-ben szerkesztője volt egy igazán úttörő szemléletű könyvnek, amely a Kismező, Nagymező, Broadway – várostörténeti tanulmányok címet viselte, s komplex módon, sokféle nézőpontú tanulmánnyal közelítette meg egy kis városrész történetét, kultúráját, társadalmát. A 2009-ben a Terc kiadónál megjelent kötetet *Bácskai Vera* mutatta be, aki sajnos már szintén nincs köztünk. 2010 körül szerepet vállalt a Belső-erzsébetvárosi zsidónegyed megmaradásáért fellépő Óvás Egyesületben, küzdött a Klauzál téri pesti gettó- emlékműért. 1996-ban az Akadémia pályázati terveiről, 2014-ben egyik pályázó építészéről, Ybl Miklós-ról rendezett kiállítást az MTA Művészeti gyűjteményében.

Péter fiának elvesztése után támadat meg két éve a halálos kór, amivel először felvette a küzdelmet, majd végül feladta a harcot. Egyáltalán nem volt könnyű élete, mégis rengeteg értéket, szellemi kincset, okos írást hagyott maga után. Nyílt, barátságos, okos, segítőkész, örökké kutató és felfedező lény nagyon fog hiányozni!